

Foia acésta ese toiu a opt'a di — dar prenumeratiunile se prinescu in tota dílele.

Pretiuulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte tiori: pe anu 7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tóte siodiunile si bani de prenumeratiune s'unt de a tramite la Redactiune: Strat'a lui Leopoldu Nr. 33.

Depesie telegrafice.

(Serviciu particulariu alu Gurei Satului.)

Alb'a-luli'a. Adi deminétia toti Romanii s'au sculatu — din patu! 99,999 ligióne cu 1000000 de tunuri, cartace etc. etc. etc. au sositu la otare, cu gurele cascade, gat'a sê inghita tóte, tóte, chiaru si — vinurile cele mai bune!

Atrudu. Motii alérgea micu cu mare la — lucru. Muntii resuna de — doine. Bucinulu (pecurarescu) a sunatu. Pist'a tremura, lu-scutura frigurile. Nu va avé capetu bunu.

Beciu. C. Beust s'a întorsu intr'unu calcáiu, jóca intr'unu picioru, cá-ci pruncii (de)legati inca jóca — dupa flueru. Voi'a buna-e matraguna!

Siomcu't'a-mare. Insufletire (ne)marginita. Disertatiuni (ne)numerate: Gelu, Menumorutu, Gladu, Dragosiu etc. etc. dormu, Micu, Sincai, Petru Maioru, Vulcanu, Barnuti, Muresianu, Buteanu, Lazaru, Pumnulu, Pannu, Horia etc. viséza despro nemorirea — Romanismului. Apoi o multíme de toaste díse si nedíse, concepute si nememorisate si din intemplantate uitate intre multele lacrima — Christi.

Hing-King-Hong-Kong. Imperatulu imperatiloru, regele regiloru, Domnu a tóta lumea cunoscuta si necunoscuta — sbiciulu lui Ddieu — maximulu Tamerlang siedindu cu piciórele incrucisiate, cu bu-diele inflata, la propunerea ministrului seu secretariu de statu la esterno si resbelu Attila, au ochitu strajnicu cu stangulu, si au decretatu si decretez precum urméza:

Art. I. Rumunyii sê nu mai fia rumunyii.

Art. II. No-vili si e-roii nepoti ai lui Mogul si Vad-ur sunt si remanu câr-muritori a tóta lumea (care o va descoperi Co-lumpu II. undé-va in aeru). (Urméza suscrieri carlimbate.)

Invitare de prenumeratiune.

La nou'a foia politico-umoristica-literaria comedianta-subventionala

„Nu va esiste“

Redegeata si ilustrata cu totu feliulu de basaconie, de suscrisulu, celu cu multa elocintia.

Va aparé de dóue ori pre septemana — joi'a si duminéa la intunerecu, ca nimene sê nu o védia

Prenumeratiunile (30 potoronce — pentru totu de a un'a neplatite) se facu la tóte postele — desfiintiate.

Cei ce n'ar primi vre-unu esemplariu din pretiut'a nóstra foia, sê nu intardie a lacrimá cátu mai cruntu, fiindu cá mai am in reserva doi nri din Concordi'a de nefericita memoria — Dumnedieu o ierte si o hodiéasca — (i-am capetatu in cinste — fia-i de pomana fratelui Pist'a) e, apoi acesti doi nri i voiu tramite dreptu recompensa lacrimantelului.

Deci Domni si Domnisióri, din orasie si de lasate apelezu la constitutionalulu dvóstre patriotismu, spriginiti intreprinderea mea — fara parecchia — ca sê-mi implu pung'a cu potoronce buna-óra (nu) ca Zsiga bátsi cu voturi din tienutulu caprei.

Abonamentulu este a se tramite in epistole furcate la adres'a

Redactiunea (fara personalu) a diuariului habdomadar

„Nu va esiste“

in

cetatea turcésca (in Turchestanu) strat'a Brodariloru dlui Ondrasiu nr. 1.)

Papa-Lapte m. p.

Redactoru in capu (en chef.)

Scrisorile lui Pacala către Tandala.

Frate de cruce!

Vai de mine! Moriu, moriu! Indata me topescu de caldu. Nici ministrulu Lonyai nu asudá mai tare, candu trebuiá sê respundia la interpeletiu, ca mine in clipit'a ast'a. Hah! Lasa sê mai resuffu un'a...

Aceste sire, ce ti le scrisu cu unu carbune pe o dunga de hârtia unsa, pe o mésar de unu fundu de bute intr'o siura, sê nu le prapadosci, ci le tiene de suveniru din caletoriele mele.

Asculta, frate de cruce, ce necasu mi-s'a intemplatu. Dar de unde sê incepu a-ti spune?

Mo punu pecatele sê imitezu si eu pe altii. Audîndu cã badea „Gur'a Satului“ s'a totu dusu la Siomeut'a, si inca pre velocipeda, eu inca nu am potutu remané. Hai, fug'a, la Pesce sê-mi cumperu calu de lemnu. Seraculu de mine am uitatu, cum se chiama carutiulu acel'a nou, am intrebatu totu dupa calu de lemnu. Ori de cine intrebam, se uitá la mine si fara de a responde se ducea mai departe rîndu.

Na, acuma ce sê fi facutu? Amblai dintr'o ulitia in alta, pana a inseratu. Tooma voiam sê mergu la culcatu, candu éta unu vitézu cu calalu de lemnu.

Ho, ho, ho! strigai si pusei man'a pe elu. Ce sê-ti dau pe calulu acest'a? „A vos!“ dîse elu si voi sê se duca, dar eu nu-lu lasai, ci bagai man'a in sierpariu ca sê scotu bani sê-i platescu. Cum vedîu némtiulu cã pui man'a la sierpariu, unde se vedea cutítulu cu plese frumóse, o tulí la fuga lasandu-mi calulu mie. Eu hai cu graba, incalecai si du-te dupa elu sê-lu ajungu sê-i dau banii, da ce se gandesci, se ducea ca draculu.

Acuma aveam calu. Me dusei dara acasa unde gasii pre fratele Mand'a superatu ca vai de elu. „Da cei cu tine, frate Mando?“

„Asiu merge la balu si n'am cu cine!“

Eu cum eram voiosu, cã mi-am capetatu calu, i dîsei cã mergu eu. Ne luaramu dara frumosiulu la balulu din R. Candu ajunseramu acolo, ba sê gasesci pe cine-va. Rentornaramu si ne culcaramu, dar nu sciu ce a fostu cu noi cã tóta nóptea ne scarpinaramu de nu sciu ce — éta deminétí'a eram multu mai mancati si sdrobíti decátu candu amu fi jocatu tóta nóptea.

Candu am esítu din Pesce m'am juratu ca Tinu, cã nu voiu mai calcá in elu.

Apoi a urmatu cele mai bune, frate Tandala, eu calare pre langa drumulu de feru fugeam a latu-rea cu elu.

Caletori'a a fostu minunata cã nu-mi erá frigu nici unu picu, pravu câtu poteam inghíti. Candu ajunsei in comitatulu Satumarelui resuffai mai usioru, cã me aflamu iutro ai nostri.

Abia pusei pociorulu pe pamentulu acelu san-

tu, vedîui esîndu din tufe unu betyár de sta se me mance cu ochii. Eu totu am inlemnit. Am totu audítu cã aice sunt mari hoti. Betyarulu descultiu, cu ismene si camesia scurta si larga tare, cu o palariutia ca unu acoperisiu de pipa, vení dreptu in calea mea. Vai ce frica m'a cuprinsu.

„Buna vreme bade Pacala!“ — mi dîse Betyarulu, la ce eu mai cã am amutítu de mirare, cã me saluta romanesce.

„Noooooooo“ — dîsei eu.

„Da unde te duci? — me intrebá elu, — nu me cunosci?“

„O bata-te cele 99 de — cum m'am mai spariatu — dîsei eu cunoscandu-lu. Apoi mi-am adusu aminte cã in Satumare portulu romaniloru e ca si a betyariloru.

Pretenulu meu Nicolae cu care me cunoscui la Gherl'a (da se nu gandesci cã in temnitia) me duse la elu a casa.

Pe drumu ne apucá o ploia mare mare si candu amu ajunsu acasa eramu totu meciu. Jupánés'a tenera, ne facú unu papricasiu, apoi mi asternura patu in podulu grasdului, colé in otáv'a móle. — Nu vui schimbá cu vladiculu din Orade. — Am dormitu bine, numai câte odata mi-parea cã pica ceva bucatiele pe mine. Dominétia siuba-mi erá pestritia. Am avutu norocu cã de a supra mea dormiau gainele si cocosiulu care me tredí de dominétia sê potu merge mai departe.

Incalecai éra, si plecai la drumu.

Siomeut'a inca i departe. — Fugu eu fugu pe cele campie si numai câte odata me necasiescu copíi de la vite, strigandu in gur'a mare dupa mine: Éca draculu!

Éra vení o ploia si eu ca sê ajungu mai iute me lasai de drumulu tierei si me dusei dreptu pe unde vedeamu cu ochii. Odata ropu, calulu meu sa impededá intr'o pétra de podu rumpedu-se in bucati, éra pe mine me trantí frumosu in siantiu de me implui de tina cum se cade. — Adunai remasitiile iubitului meu calutiú — sê vede cã nu l'am castigatu pe cale drépta — vení aice, in acestu satu micu si amaritu, unde unu bietu de omu seracu me primí la sine. Me desbracai si pusei ciorecii si siuba sê se usce la sóre, apoi luai o bute sparta, si inainte de tóte ti-scrisei tie.

Cum si candu voiu ajunge la Siomeut'a, nu sciu, cã nime nu scie sê-mi diréga calulu. Oh! vai de capulu meu, asié mi trebuie de ce amblu dupa mintea altora.

Déca nu vei capotá intr'o luna carte de la mine sê scii cã inca nu am ajunsu la Siomeut'a.

Si pana atunci remanu alu teu

frate de cruce

Pacala.

TRÂNCA si FLÂNCA.

T. Da pe unde ai mai amblatu, soro Flânca, de atâta amaru de vreme?

F. Ah! soro draga, dar nu ai auditu?

T. Nu. Ce?

F. Am fostu trei dñle mórta si dusa in cealalta lume.

T. Aoleo! Si ce ai vediutu acolo?

F. Multe de tóte. Am vediutu, vai de mine ce am vediutu! Am vediutu calugari si calugaritie papistasiesci. Aoleo! spaim'a mea!

T. De ce, n'aib'a? de ei?

F. Da, da, de ei si de ele; erau imbracati in piei de draci. Iui!

T. Audít'ai o minune?

F. Ce?

T. Unu vladica óre-care au mintítu.

F. Vai de mine. Apoi si ei sciu mintí.

T. Da inca cum! Ca depe scrisóre.

Pop'a si poporeni.

In óre-care satu erá unu popa fórte de tréba, omu bunu.

Inse cu bunéti'a lui a castigatu acea, cá poporeni intardiau a-i solví plat'a, ma unii dñceu „ai Dta destulu, apoi scii sê te intielegi cu Domnedieu, cere de la elu!”

Ce se faca bietulu popa ca sê-si capete mic'a plata. In tóta dominec'a le spunea predica, si in fine i totu provocá sê platésca; dar tóte fura in daru. Intr'o domineca la finea liturgiei ese in midiloculu loru cu o epistola mare cu unu sigilu si mai mare.

„Ómeni buni — începù pop'a — eu v'am totu rogatu sê mi platiti cu ce-mi sunteti datori, voiu nu m'ati ascultatu, judele inca nu mi-a facutu dreptate, ce am avutu de a face dara decátu a me adresá la „Domnulu.”

Éta aice raspunsulu ascultati-lu cu frica:

On. Domnule parinte! Vediendu cá poporeni dtale nu-ti platescu cu ce sunt detori, te rogu mai provóca-i inca odata, si de nu voru plati, totu satulu lu-resipescu, cu fulgeru si focu.

Si pana atunci remanu alu santiei tale aplecatu servu

Datu in imperat'i'a lui Domnedieu Isusu Cristosu Lun'a lui cuptoriu anulu, o mia optu sute siese dieci si noua.

In diu'a urmatória nime nu erá datoriu preotului.

TANDA si MANDA.

T. Audítu-ai ceva de la adunarea din Siomcut'a?

M. N'am audítu nimica, inse mi-se pare, cá au fostu multi.

T. De unde deduci ast'a?

M. De acolo, cá si episcopulu Szilágyi —

T. A mersu?

M. Ce gandesci asié ce-va? Elu numai a facutu, ca cátu mai multi preoti ai lui sê póta luá parte la adunarea acést'a.

T. Cum asié?

M. Asié, cá pe 12 augustu a chiamatu pe toti preotii sei la o conferintia la Oradea-mare.

Tenerulu la fotografu.

Unu teneru voindu sê se fotografeze, pe carta mai mare decátu cart'a de visita, intrebá de fotografu, cá cátu cósta esemplariulu primu, cátu alu doile si cátu alu treile. Fotografulu dñce:

„Esemplarulu primu costa 5 fl. v. a. alu doile 3 fl. si alu treile 1 fl.

La acést'a respunse tenerulu:

„Bine, inse esemplarulu primu si alu doile fia a Dta, ér alu treile lu-voiu scóte ou pe partea mea.

Post'a Gurei Satului.

Frandia verde de curechiu. Dar de ce nu ai mai adausu si unu pitioru de porcu, cá apoi erá chiaru de — mancatu.

Asié dara. Ei bine, asié dara nu-mi vei mai scrie atâte verdi uscate.

„Adese ori”, me cugetu cum pote cine-va, care se adresédia cuiva, sê nu-si ie atâta ostentála, eslu pucinu sê-si scrie numele ca sê-lu póta cetí si alti ómeni botezati.

Dorulu meu. Nu dorí nimica, ci studiéza; din doru nu te vei procepsi.

Dñi P. P. in S. Exemplare mai sunt. Chiaru si de la inceputulu anului. Am dorí sê ni tramiteti banii pentru calindare.

Câ-ti place de badea Gur'a Satului? Me bucuru. Dar ce esti, féta sêu nevésta?

Dñi A. L. Foi'a s'a espedatu regulatu. Cá dta te-ai mutatu in tóta lun'a — apoi cine e de vina. Pentru ce nu ai reclamatu.

Dñei A. Ne rogamu de pucina indulgentia. Grab'a strica tréba.

Parintele Moisisu inca nici acama n'a datu socotéla despre banii adunati pentru monumentulu lui Mariann.

Cei siepte svabi.

Éca-lu! Dupa elu! Mei Hanzli du-te tu nainte, cã tu ai ciobóte mai mari! si nu te va poté muscá!

Éta eroii dupa invingere!

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru: **Iosifu Vulcanu.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. Piati'a Pesciloru Nr. 9.